

بچه رئیس

اشتراک در شبکه‌های اجتماعی:

آدرس صفحه: <https://mav>

[1]

درباره حسادت‌های کودکان بیشتر بدانید

زهره وافر/مجله خانه خویان شماره 124

شاید شما هم انیمیشن «بچه رئیس» را دیده باشید. داستان پسر هفت‌ساله‌ای که به‌تازگی صاحب یک برادر کوچک‌تر شده که همه وقت، توجه و انرژی پدر و مادر را از آن خود کرده است. پسرک داستان به برادر کوچک‌ترش به چشم یک رئیس کوچک نگاه می‌کند که برای انجام یک مأموریت وارد خانواده آن‌ها شده و خودش را به‌جای فرزند پدر و مادر او جا زده است؛ در نتیجه یک‌جورهایی در فکر راهی برای از شر او می‌افتد و ... این داستان برای همه ما قابل لمس است. یک زمانی خودمان کودک بوده‌ایم و هر از گاهی به خواهر یا برادرمان حسادت می‌کرده‌ایم و یا به او به چشم دشمن یا رقیب نگاه می‌کرده‌ایم. حالا که بزرگ‌تر شده‌ایم و خودمان در جایگاه پدر یا مادر قرار گرفته‌ایم، شاید کمی آن احساسات و تخیلات کودکانه را فراموش کرده‌ایم و در نتیجه نمی‌توانیم به‌درستی دلیل حسادت‌ها و اختلافات کودکانمان را درک کنیم. بچه‌ها اغلب با خواهر یا برادرشان دعوا می‌کنند، همدیگر را می‌زنند و خلاصه آیشان با هم در یک جوب نمی‌رود؛ اما واقعاً چرا؟

عوامل تأثیرگذار بر حسادت کودکان

حسادت میان خواهر و برادر، کاملاً طبیعی است؛ اما عواملی مانند سن، جنس، ویژگی‌ها و خصوصیات فردی، بزرگ‌تر یا کوچک‌تر بودن خواهر و برادر نسبت به یکدیگر، خانواده پرجمعیت یا کم‌جمعیت و محیط خانواده، عواملی هستند که می‌توانند بر کم شدن حسادت میان بچه‌ها تأثیرگذار باشند؛ برای نمونه، در خانواده‌ای که فاصله سنی میان بچه‌ها کم است، ممکن است نسبت به خانواده‌ای که فاصله سنی فرزندانشان زیاد است، کودکان بیشتر با هم دعوا یا حسادت کنند. کودکانی که هم‌جنس هستند، معمولاً روابط دوستانه‌تری دارند و بیشتر با هم بازی و صحبت می‌کنند.

ممکن است بچه‌های وسط نسبت به خواهر و برادر بزرگ‌تر یا کوچک‌تر خود، کمتر مورد توجه پدر و مادر قرار بگیرند یا امکاناتی را که خواهر و برادر بزرگ‌تر یا کوچک‌تر دارند، نداشته باشند؛ اما با وجود این، بچه‌های وسط خیلی به خواهر و برادر خویش حسادت نمی‌کنند و بیشتر به همسالان خود می‌پیوندند.

حسادت میان خواهر و برادر، گاهی به دلیل جلب توجه و محبت پدر و مادر است. شاید درک این موضوع برای والدین سخت

باشد؛ اما بچه‌ها، توجه منفی را به بی‌توجهی ترجیح می‌دهند. هنگامی که شما به فرزندتان محبت و او را ناز و نوازش می‌کنید، این توجه مثبت است؛ اما گاهی که به او اخم می‌کنید، این توجه منفی است. بچه‌ها آن‌قدر نیاز به توجه دارند که حتی توجه منفی پدر و مادر را به بی‌توجهی آن‌ها ترجیح می‌دهند؛ در نتیجه ممکن است کارهای ناشایست انجام دهند تا توجه آن‌ها را به خود جلب کنند. وقتی شما صاحب فرزند جدیدی می‌شوید، ناخودآگاه به او توجه بیشتری نشان می‌دهید؛ زیرا فرزند کوچک‌تر هم به مراقبت بیشتری نیاز دارد و هم به دلیل شیرین‌کاری‌های کودکانه، نگاه‌ها را بیشتر به سمت خود جلب می‌کند. پس عجیب نیست که فرزند بزرگ‌تر به احساس کمبود توجه دچار شود و برای به دست آوردن توجه بیشتر - حتی اگر منفی باشد - به هر کاری دست بزند.

حسادت در بچه‌های بزرگ‌تر

هنگامی که بچه‌ها بزرگ‌تر می‌شوند، ممکن است حسادت آن‌ها جور دیگری بروز کند؛ مثلاً حسادت در بچه‌های کوچک‌تر به صورت فیزیکی بروز می‌کند؛ یعنی جنگ، دعوا و کتک‌کاری؛ اما زمانی که بزرگ‌تر می‌شوند، حسادتشان به صورت کلامی ظاهر می‌شود؛ یعنی بگومگو و جر و بحث؛ البته این بگومگوها بیشتر بین سنین 8 تا 12 سال رخ می‌دهد و در جوانی، بیشتر می‌خواهند مستقل باشند و ممکن است به دلیل درس، کار و فعالیت‌های اجتماعی، زمان کمتری را در کنار اعضای خانواده - به‌ویژه خواهر و برادر کوچک‌تر خود - باشند؛ از این‌رو کمتر پیش می‌آید با خواهر و برادر کوچک‌تر خود دعوا و جر و بحث کنند یا به آن‌ها حسادت ورزند.

با حسادت کودکان چه کنیم؟

کودکان به‌ویژه در سنین پایین‌تر نمی‌توانند احساسات خود را به زبان بیاورند؛ در نتیجه احساسات خود را با عمل نشان می‌دهند؛ برای نمونه، به جای اینکه بگویند من از توجه و محبت شما به خواهر کوچک‌ترم ناراحتم، ممکن است به او حمله کنند یا موهای او را بکشند. شاید هم رفتارهای پرخاشگرانه دیگری انجام دهند؛ مانند آسیب رساندن به وسایل. قرار دادن احساسات کودک در قالب کلمات، به او کمک می‌کند بر آن‌ها غلبه کند. شما می‌توانید به او بگویید «من می‌دانم که تو خشمگین هستی و دلت نمی‌خواهد این خواهر کوچولو را داشته باشی، اما صدمه زدن به او، چیزی را حل نمی‌کند». یا اینکه «من تو را دوست دارم و همیشه دوست خواهم داشت. تو و خواهر کوچولویت را». هرگاه فرزندتان را در هنگام آسیب زدن به خواهر یا برادرش دیدید، فوراً او را از این کار بازدارید و درباره انگیزه او از این کار صحبت کنید. مثلاً به او بگویید: «فکر می‌کنی او نمی‌گذارد تو را دوست داشته باشم؟ همه وقت مرا گرفته؟ هر موقع از دستش عصبانی بودی، بیا و به من بگو». یا مثلاً وقتی به خاطر دفتر پاره‌شده‌اش، برادرش را می‌زند، می‌توانید بگویید: «از اینکه برادرت دفترت را پاره کرده عصبانی هستی. من هم اگر جای تو بودم، عصبانی می‌شدم؛ اما تو اجازه نداری او را کتک بزنی. به جای این کار چه کار دیگه‌ای می‌تونی انجام بدی»؟

بکوشید حتی در نهان هم میان فرزندانتان تفاوت نگذارید و به یکی بیشتر از دیگری محبت نکنید؛ زیرا کودکان به سرعت این تبعیض را متوجه می‌شوند. نکته مهمی که باید به آن توجه کنید، این است که وقتی با یکی از کودکان خود هستید، سعی کنید فقط با او باشید و به او تمرکز کنید. در آن لحظه به کودک خود اجازه دهید احساس کند که او تنها فرزند خانواده است. وقتی با یکی به گردش می‌روید، به فرزند دیگران نیندیشید و پیوسته درباره او صحبت نکنید و آن لحظات را به طور کامل در اختیار کودکی باشید که با شما هست.

برچسب‌ها:

[حسادت، حسود، کودک](#) [2]

نشانی منبع: <https://mava.iki.ac.ir/node/806>

پیوندها

https://mava.iki.ac.ir/files/images/articles/8515748_939.jpg [2] [1]

<https://mava.iki.ac.ir/tag/%D8%AD%D8%B3%D8%A7%D8%AF%D8%AA%D8%8C-%D8%AD%D8%B3%D9%88%D8%AF%DA%A9%D9%88%D8%AF%DA%A9>